

Élia - Nomer Sewelas

Kasalahan Kang Kapisan

Jeff Pippenger

2023-10-15

Pambrontakan pedhèt emasé Harun ing wiwitaning Israèl kuna, kanthi profètis selaras karo pambrontakané Yerobeam ing wiwitaning sapuluh suku kraton lor, yaiku Éfraim. Sajarah-sajarah suci iki nggambaraké kanthi tipologis pambrontakan Adventisme ing taun 1863.

Mesthi waé ana paseksi-paseksi liya tumrap taun 1863, nanging Harun lan ratu Yérobéam nyedhiyakake paseksi-paseksi sing ngungkuli sajarah taun 1863, lan kabèh sajarah iku nggambarake gerakané wong satus patang puluh papat ewu, yaiku sungu Protestan, ora mung sajrone dina-dina pungkasan kraton kaping nem ing ramalan Kitab Suci, nanging nganti tekan pungkasaning mangsa kasempatan. Sajarah-sajarah iku uga ngrembug sajarah sing sejajar saka sungu Républikan ing kraton kaping nem.

Lumrahipun menika satunggaling kayektèn ingkang awrat sanget dipuntampi déning para pitados, bilih gréja Advent Dina Pitu punika umat tinggalané Gusti Allah ing wekasaning jagad. Kapitadosan punika inggih menika kalepatan kita ingkang kapisan. Boten wonten bukti biblikal bilih gréja Laodikia nggambaraken umat ingkang dipunangkat dados panji nalika krisis angger-angger Minggu. Kalepatan kita ingkang kapisan inggih menika nampi premis palsu bilih mekaten punika leres. Panji ing wekasaning jagad kabentuk saking para tiyang ingkang dipuncampakaken déning para anggota sinagoga Sétan.

Panjenengané bakal ngedegaké panji kanggo para bangsa, lan bakal nglumpukaké wong-wong buwangané Israel, sarta ngempalaké wong-wong sing kabuyaraké saka Yehuda saka patang pojoking bumi. Yesaya 11:12.

Para Adventis Laodikia iku kang ngusir wong-wong sing bakal dadi panji.

Padha rungokna pangandikané Pangéran, hé kowé kabèh kang gumeter marang pangandikané; para sadulurmu kang sengit marang kowé, kang ngusir kowé marga saka jeneng-Ku, padha ngandika, “Muga Pangéran kaluhuraké”; nanging Panjenengané bakal ngatingal kanggo kabungahanmu, lan wong-wong mau bakal kawirangan. Yesaya 66:5.

Wong-wong kang dadi panji iku bakal katundhung marga saka “asmane” Kristus. Asma kang nuwuhake sengit iku yaiku Alfa lan Omega, awit prinsip Alfa lan Omega iku kang kanthi cetha negesake sapa kang diwakili déning gréja Advent Hari Ketujuh ing ramalan Kitab Suci. Pasemon bab sepuluh prawan iku nggambarake Adventisme.

“Pasemon bab sepuluh prawan ing Matius 25 uga nggambarake pengalaman umat Advent.” The Great Controversy, 393.

Pasemon punika kasembadan ing wiwitaning Adventisme, lan kasembadan malih kanthi setya trep saben tetembunganipun ing wekasan.

“Aku asring dipunrujuk dhateng pasemon bab sepuluh prawan, gangsal ing antawisipun wicaksana, lan gangsal bodho. Pasemon punika sampun kaleksanan lan badhé kaleksanan miturut saben tembungipun, awit punika gadhah panggenan ingkang mirunggan tumrap jaman punika, lan, kados pesen malaékat kaping tiga, sampun kaleksanan lan badhé tetep dados kayektene ing wekdal dumugi pungkasaning jaman.”
Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Para prawan bodho sing tangi lan banjur ngerti manawa padha ora duwe lenga iku wong-wong Laodikia.

“Kaanan Greja kang dilambangaké déning para prawan bodho, uga kasebut minangka kaanan Laodikia.” Review and Herald, 19 Agustus 1890.

Pergulatan para prawan wicaksana, kang uga dipralambangaké minangka pasamuwan Filadelfia, yaiku karo sawijining pasamuwan kang ngakoni awake minangka wong Yahudi, nanging satemené dudu.

Lah, Aku bakal ndadèkaké wong-wong saka pasamuwaning Iblis, kang padha kandha yèn awaké dhéwé iku wong Yahudi, nanging dudu, malah padha goroh; lah, Aku bakal ndadèkaké wong-wong mau teka lan sujud ana ing ngarepmu, sarta supaya padha ngerti yèn Aku wis nresnani kowé. Wahyu 3:9.

Suster White ngrembug ayat iki ing terbitan pisanan banget sawisé kuciwane gedhé.

“Sampeyan ngira, manawa wong-wong kang sujud nyembah ana ing ngarepé sikilé para suci, (Wahyu 3:9), pungkasané bakal kaslametaké. Ing kéné aku kudu béda panemu karo sampeyan; awit Gusti Allah nduduhaké marang aku manawa golongan iki yaiku para Adventis kang ngakoni pracaya, nanging wis murtad, lan ‘nglalu salibaké Putraning Allah manèh tumrap awaké dhéwé, lan nyethakaké Panjenengané marang kawirangan ing ngarepé umum.’ Lan ing ‘jam panggodha,’ kang isih bakal teka, kanggo mratélakaké watak sejatiné saben wong, wong-wong mau bakal ngerti yèn wong-wong mau wis ilang salawas-lawasé; lan kabotan déning kasusahaning roh, wong-wong mau bakal sujud ana ing ngarepé sikilé para suci.” Word to the Little Flock, 12.

Ing Yesaya bab lima, kidung bab pakebonan anggur, kang ing tembé banjur digunakaké déning Kristus, kasebut kanggo kapisan kaliné.

Saiki aku bakal nembangake kanggo Kekasihku sawijing kidung bab pamekaran anggure Kekasihku. Kekasihku nduwèni pamekaran anggur ana ing sawijining punthuk kang subur banget; lan Panjenengané ngubengi iku kalawan pager, lan ngresiki watu-watuné, sarta nanduri kalawan wit anggur pilihan, lan yasa menara ana ing tengahé, uga damel papan pangempresan anggur ana ing jeroné; lan Panjenengané ngarep-arep supaya iku metokaké woh anggur, nanging malah metokaké woh anggur galak. Lan saiki, hé para pedunung Yerusalem lan para wong Yehuda, mugi karsaa ngadili antaraning Aku lan

pamekaran anggur-Ku. Apa manèh kang isih bisa katindakaké kanggo pamekaran anggur-Ku, kang durung Daklakoni ana ing kono? Mulane, nalika Aku ngarep-arep supaya iku metokaké woh anggur, yagéné malah metokaké woh anggur galak? Yesaya 5:1-4.

Pasemon iku, apa ana ing Prajanjian Lawas utawa Prajanjian Anyar, negesake manawa pasamuwaning Allah ditampik déning Allah amarga ora gelem ngasilake woh-wohan kang kanggo iku padha diunggahake. Ing Yesaya lima, ing pungkasaning pasemon iku, paukuman tumrap kebon anggur mau katuduhake, déné ing wektu kang padha uga diprasetyakake bakal ngadegaké panji kanggo para bangsa. Cetha manawa kebon anggur iku dudu panji mau.

Mulané bebenduné Pangéran murub marang umaté, lan Panjenengané ngacungaké astané nglawan wong-wong mau, sarta wis nggebag wong-wong iku; lan gunung-gunung padha gonjang-ganjing, lan bangkéné padha kasuwèk ana ing tengah-tengahing dalan-dalan. Nanging sanadyan mangkono kabèh, bebenduné durung sirna, malah astané isih tetep kaacungaké. Lan Panjenengané bakal ngedegaké panji tumrap bangsa-bangsa saka kadohan, lan bakal sesambat marang wong-wong mau saka ing pucuking bumi; lah, wong-wong mau bakal teka kanthi rikat banget. Yesaya 5:25, 26.

Nalika Gusti Yesus ing tembé nyanyèkaké kidung mau minangka pasemon, pungkasaning pangandikané padha teges lan tetegé.

Padha rungokna pasemon liyane: Ana sawijining sing duwe omah, kang nandur pakebonan anggur, banjur dipageri mubeng, lan digawekake papan pemeresan anggur ana ing jerone, lan yasa menara, banjur disewakake marang para panggarap, lan tindak menyang nagara kang adoh. Nalika mangsaning woh wus cedhak, panjenengane ngutus para abdine marang para panggarap mau, supaya padha nampani woh-wohe. Nanging para panggarap mau nyekel para abdine, kang siji dipenthungi, kang siji dipateni, lan kang sijine diuncali watu. Sawuse mangkono, panjenengane ngutus maneh abdi-abdi liyane, luwih akeh tinimbang sing kapisan; lan tumrape wong-wong mau iya diperlakoni mangkono uga. Nanging ing pungkasaning kabeh, panjenengane ngutus putrane marang wong-wong mau, pangandikane, Dheweke mesthi bakal ngormati putraku. Nanging nalika para panggarap mau weruh putrane, padha calathu ing antaraning awake dhewe, Iki ahli warisé; ayo, padha dipateni, lan warisané padha direbut. Banjur putra mau dicekel, dibuwang metu saka pakebonan anggur, lan dipateni. Mulane, manawa bendara pakebonan anggur iku rawuh, apa kang bakal ditindakaké marang para panggarap mau? Wangsulane marang Panjenengane, Wong-wong duraka iku bakal dipateni kanthi nistha, lan pakebonan angguré bakal disewakake marang para panggarap liyane, kang bakal masrahake woh-wohe marang panjenengane ing mangsane. Gusti Yesus ngandika marang wong-wong mau, Apa kowe durung tau maca ana ing Kitab Suci, Watu kang ditampik dening para tukang yasa, iku wus dadi watu pojok kang utama: iki pakaryaning Pangeran, lan iku nggumunake ana ing paningal kita? Mulane Aku pitutur marang kowe, Kratoning Allah bakal kabuwang saka kowe, lan bakal diparingake marang sawijining bangsa kang ngasilake woh-wohé. Lan sapa bae kang tiba ing watu iki bakal remuk;

nanging sapa bae kang katiban watu iki, bakal digiling nganti dadi bubuk. Nalika para imam kepala lan wong-wong Farisi krungu pasemon-pasemoné, padha mangerti manawa Panjenengane ngandika ngenani dheweke. Matius 21:33–45.

Pasamuwan Advent dina kapitu Laodikia dudu panji sing diangkat. Kebon anggur ing dina-dina wekasan sing wis dilambangaké déning Israèl kuna yaiku pasamuwan Advent dina kapitu Laodikia, nanging bakal ana sawijining bangsa sing ngasilaké woh kang netepaké minangka woh kawitan, yaiku apa déné wong satus patang puluh papat èwu iku.

Iki padha wong-wong kang ora najis karo wong wadon; awit padha prawan. Iki padha wong-wong kang ngetutaké Sang Cempé ing ngendi waé Panjenengané tindak. Iki wis kaebus saka antarané manungsa, dadi woh kawitan kagem Gusti Allah lan kagem Sang Cempé. Wahyu 14:4.

Minangka panji, wong-wong mau bakal dipigunakaké déning Sang Sing Duwe Omah kanggo nglumpukaké panèn pungkasan. Greja Advent Dina Kapitu Laodikia iku kebon anggur sing nampik watu pondhasi saka pitung wektuné Musa. Wiwit saka titik iku, tumekané dadi sawijining tumurun sing saya maju menyang pepeteng sing saya tambah gedhé. Panji iku bakal dadi “oyodé Isai.” Oyodé Isai, utawa Dawud, makili kayektèn pungkasan banget sing diparingaké Gusti Yésus marang wong-wong Yahudi kang seneng padudon ing sajarah Panjenengané. Iki minangka pralambang saka asas Alfa lan Omega, sing para penggarap kebon anggur kang ora setya, becik ing Israèl kuna uga modhèren, padha ora gelem mangertèni.

Lan ing dina iku bakal ana tunas oyod saka Isai, kang bakal ngadeg dadi panji-panji tumrap para bangsa; marang Panjenengané para bangsa liya bakal padha ngupaya: lan papan panggènanipun bakal mulya. Yesaya 11:10.

Suster White lan James White kanthi cetha netepake manawa ing taun 1856 gerakan iku wis dadi Laodikia, mula kapan dheweke nate netepake manawa gerakan iku tau nampani piweling marang wong-wong Laodikia? Dheweke ora nate nindakake mangkono. Kalepatan kita sing kapisan yaiku nampani pratelan manawa gréja Advent Dina Kapitu wis dadi gréja sing menang sajrone lumakune sajarahé. Kasunyatané malah kosok baliné. Manawa kita nampani premis kapisan sing kliru iku, mripat kita bakal katutup marang kasunyatan-kasunyatan nubuatan sing mulang bab kang béda. Upamané, Suster White bola-bali netepake manawa sajarah Israèl kuna sing harfiah nggambarake pengalaman lan sajarah Israèl rohani jaman modern. Asring nalika dheweke nyebut Israèl kuna minangka tuladha kanggo Israèl modern, dheweke ing wektu sing padha uga ngutip pernyataan klasik saka rasul Paulus ngenani kasunyatan kang padha.

Saiki sakehing prakara iku kadadosan marang wong-wong mau minangka tuladha; lan iku kaserat kanggo pepéling tumrap kita, wong-wong kang katempuhan pungkasaning jaman. 1 Korinta 10:11.

Ing ayat sewelas, rasul Paulus ngringkes sepuluh ayat sadurungé.

Mangkono uga, para sadulur, aku ora kersa manawa kowe padha ora sumurup, yèn para leluhur kita kabèh padha ana ing sangisoré méga, lan kabèh padha nyabrang segara; lan kabèh padha kabaptis marang Musa ana ing sajroning méga lan ing sajroning segara; lan kabèh padha mangan pangan rohani kang padha; lan kabèh padha ngombé ombèn-ombèn rohani kang padha; amarga padha ngombé saka Watu karohanèn kang ngetutaké wong-wong mau; lan Watu iku ana Kristus. Nanging marang akèh wong saka antarané wong-wong mau, Gusti Allah ora rena, amarga padha ditumpes ana ing ara-ara samun. Saiki samubarang iki dadi tuladha tumrap kita, supaya kita aja nganti kepéngin marang prekara-prekara ala, kaya déné wong-wong mau uga padha kepéngin. Lan aja padha dadi panyembah brahala, kaya sawatara wong saka antarané wong-wong mau; kaya kang katulis, Bangsa iku lenggah kanggo mangan lan ngombé, banjur padha tangi kanggo seneng-seneng. Lan aja kita padha laku jina, kaya sawatara wong saka antarané wong-wong mau padha laku mengkono, lan ing sedina ana rong puluh telu èwu wong kang padha rubuh. Lan aja kita padha nyoba Kristus, kaya sawatara wong saka antarané wong-wong mau uga padha nyoba Panjenengané, lan padha ditumpes déning ula-ula. Lan aja padha sambat-sambat, kaya sawatara wong saka antarané wong-wong mau uga padha sambat-sambat, lan padha ditumpes déning Malaékat Panumpes. 1 Korinta 10:1-10.

Paulus lan Sister White ora migunakaké Israèl kuna minangka tuladha umat sing menang lan mursid. Kosokbaliné. Ing ayat kaping sewelas, Paulus ngringkes sepuluh ayat kapisan mau, banjur ing ayat candhaké nerangaké piwulang kang arep diandharaké déning sajarah Israèl kuna marang wong-wong sing bakal weruh.

Mulane, sapa sing rumangsa ngadeg jejeg, kudu ngati-ati supaya aja nganti tiba. 1 Korinta 10:12.

Israel kuna maringi tuladha bab sawijining bangsa kang katimbangan déning Allah, dipunpandhegani déning Allah, nepaki pitedah-pitedahing Allah, lan mbrontak marang Allah ing saben langkahaning dalan, lan ing wekasané malah nyalib Sang Pencipta langit lan bumi! Kaum Adventis ora nemoni kangelan kanggo ngakoni kasunyatan-kasunyatan iki bab Israel kuna, nanging arang banget wong-wong mau nglilani pepéling kang kinarsakaké iku nembus kabotaning mripat rohaniné Laodikia. Wong-wong mau bisa uga ngutip ayat-ayat ing ngendi Sister White netepaké pasamuwan minangka bijiing mripat Allah, lan pancèn mangkono, nanging katresnané Allah marang umaté ora nutupi kahanané sing sajatiné. Wong-wong kang dipuntresnani, dipunteguri lan dipundidhik. Sanadyan pasamuwané Allah iku bijiing mripat Allah, Gusti Yesus kanthi cetha banget nyarèkaké sesambetané karo biji mripat iku, biji mripat kagungané piyambak.

He Yerusalem, Yerusalem, kowe kang matèni para nabi lan mbalang watu marang wong-wong kang diutus marang kowe; ping pira ajakku nglumpukaké anak-anakmu bebarengan, kaya pitik babon nglumpukaké anak-anaké ana ing sangisoré swiwiné, nanging kowé ora gelem! Lah, omahmu kaulungaké marang kowé dadi suwung; lan satemené Aku ngandika marang kowé, kowé ora bakal weruh Aku, nganti tekan wekdal nalika kowé bakal matur, Rahayu wong kang rawuh ing asmané Gusti. Lukas 13:34, 35.

Pitakon-pitakon punika kedah dipunajengaken, “Apa Gusti Yesus saestu nggambaraken wekasan kanthi wiwitan? Apa Israel kuna temenan nggambaraken Israel modhèren?” Masalahipun Israel kuna sajroning sedaya sajarahipun inggih punika bilih piyambakipun pitados bilih warisanipun mbuktekaken bilih piyambakipun punika umating Allah, lan mila bilih piyambakipun boten saged dados sanès, kajawi umating Allah. Punika sababipun ing jamanipun Yeremia piyambakipun ngakeni bilih piyambakipun punika padalemanipun Pangeran.

Pangandika kang tumeka marang Yéremia saka Pangéran, mangkéné: Ngadega ana ing gapura padalemané Pangéran, lan wartakna ana ing kono pangandika iki, sarta calathua: Padha rungokna pangandikané Pangéran, hé kabèh wong Yehuda, kang lumebu ing gapura-gapura iki kanggo nyembah Pangéran. Mangkéné pangandikané Pangéran sarwa dumadi, Allahé Israèl: Padha becikana lakumu lan panggawému, temah Ingsun bakal ndadèkaké kowé tetep manggon ana ing panggonan iki. Aja padha kumandel marang tembung-tembung goroh, kanthi kandha: Padalemané Pangéran, Padalemané Pangéran, Padalemané Pangéran, iku iki. Yéremia 7:1–4.

Khayalan sing padha iki uga ditekanaké déning Yohanes Pembaptis.

lan padha dibaptis déning Panjenengané ana ing Yordan, nalika padha ngakoni dosa-dosané. Nanging nalika Panjenengané mirsa akèh wong Farisi lan Saduki teka marang baptisané, Panjenengané ngandika marang wong-wong mau, Hé turuné ula beludhak, sapa kang wis ngélingaké kowé supaya padha mlayu saka bebenduné Gusti kang bakal teka? Mulané nglairna woh-wohan kang pantes tumrap pangretobat; lan aja padha ngira bisa kandha ana ing sajroning atimu dhéwé, Abraham iku bapa kawula: awit Aku pitutur marang kowé, yèn Gusti Allah kuwasa ngedegaké anak-anak kanggo Abraham saka watu-watu iki. Lan saiki uga kapak wis katumpangaké ana ing oyoding wit-witan: mulané saben wit kang ora nglairaké woh becik bakal ditegor mudhun lan dibuwang menyang geni. Matius 3:6–10.

Pangerten kang kliru iku dhewe ana ing sajroning Adventisme, kang dilambangaké déning unen-unen “Padalemané Pangéran, ya kita iki,” lan manawa kita iku “trah” rohaniné Abraham, iku minangka pawujudan utama saka kabutahané Laodikia.

“Gusti Allah ngutus para utusan kanggo ngandhani umaté bab apa kang kudu dadi lan kudu ditindakaké déning wong-wong mau supaya padha manut marang angger-angger kabeneran kagungané Panjenengané, kang manawa wong nindakaké, iya bakal urip ana ing sajroné. Wong-wong mau kudu nresnani Gusti Allah kanthi linuhung sanget, tanpa nduwé allah liyané ana ing ngarsané Panjenengané; lan wong-wong mau kudu nresnani pepadhanira kaya marang awaké dhéwé, tumindak marang dhèwèké kaya sing padha karepaké supaya dhèwèké tumindak marang wong-wong mau.”

“Ora ana saprilih-prilik waé saka angger-anggeré Allah kang suci kena dianggep sepele utawa diperlakoni tanpa pakurmatan. Wong-wong kang nglanggar sawijining ‘Mangkene pangandikané Pangéran,’ padha ngadeg ana ing sangisoré panji-panji pangeraning pepeteng, ana ing pambrontakan marang Sang Juru Nitahaké lan Sang Juru Panebusé.

Wong-wong mau ngakoni janji-janji kang kaparingaké marang wong-wong kang manut, kanthi ngandika, Pedalemané Pangéran, Pedalemané Pangéran iku kita, nalika ing wektu kang padha padha ngasoraké Allah kanthi nyalahi pralambang wataké, yaiku kanthi nindakaké prekara-prekara kang wis dipangandikakaké déning Panjenengané supaya aja ditindakaké. Wong-wong mau ngedegaké sawijining patokan kang ora kaparingaké déning Allah. Tuladhanipun nasaraké, pangaribawanipun ngrusak. Wong-wong mau dudu pepadhang ing jagad, awit padha ora ngetutaké paugeran-paugeran kabeneran.”

“Manungsa ora bisa nedahaké pangkhianatan kang luwih gedhé marang Gusti Allah kajaba kanthi nglirwakaké pepadhang kang Panjenengané kirimaké marang wong-wong mau. Wong-wong kang nindakaké mangkono padha nasaraké wong-wong kang ora wanuh, awit padha ngedegaké pratandha dalam kang palsu. Wong-wong mau tanpa kendhat padha mbengkongaké asas-asas kang murni....”

“Ing tetembunganing Kitab Suci kita kanthi cetha dipratelakaké sebabé karusakan tumeka marang bangsa Yahudi. Wong-wong mau wis nampani pepadhang kang gedhé, berkah kang lubèr, lan kamakmuran kang nggumunaké. Nanging wong-wong mau kabuktèn ora setya marang kapitadosan kang dipasrahaké marang wong-wong mau. Wong-wong mau ora ngreksa kebon anggur kagungané Pangéran kanthi setya, lan uga ora nyaosaké marang Panjenengané wohing kebon iku. Wong-wong mau tumindak kaya-kaya ora ana Allah, mula bilai banjur nempuh wong-wong mau.” Manuscript Releases, jilid 14, 343-345.

Israèl pracaya manawa amarga ing wiwitan sajarahé wong-wong mau wis kapilih déning Gusti Allah, mula salawas-lawasé wong-wong mau bakal dadi umat pilihané. Sing luwih awon manèh, wong-wong mau uga pracaya manawa amarga padha dadi umat pilihané, Panjenengané bakal ngurmati wong-wong mau, senajan kasunyatané wong-wong mau ora gelem ngurmati Panjenengané. Miturut pralambang kenabian, wong-wong mau pancèn umat pilihané nganti wong-wong mau dipegat, nanging wong-wong mau ora tau dadi umat kaya kang dipengini déning Gusti Allah. Kabeneran umat pilihan iku ora ditemtokaké déning sapa sing miturut panganggepé dhewe bisa dadi dhèwèké. Israèl kuna iku tuladha utama tumrap gréja Advent dina kapitu, nanging nalika panemu dhasar kang palsu ditampa manawa Israèl kuna iku nglambangaké satus patang puluh papat èwu ing pungkasaning jagad, mula kabisaning pandeleng rohani kang wuta saka Laodikia katuduhaké, kaya mangkono uga tumrap Israèl kuna. Adventisme pracaya lan mulang manawa wong-wong iku umat sésa kagungané Gusti Allah ing pungkasaning jagad, senajan ana bukti kang cetha yèn kasunyatané kosok baliné.

Saya saya nyedhaki panutupaning mangsa sih-rahmat, saya abot lan tegas pesen marang umat Laodikia iku kudu dadi. Manawa premis palsu iku ora disingkirake demi kayekten, mula tuladha-tuladha Harun, Yerobeam, lan 1863 kaumpetake ana ing sangisoring jubah tradhisi lan adat. Wektune wis cedhak banget marang panutupaning mangsa sih-rahmat, mula ora kena maneh ndhelik ing sangisoring jubah iku luwih suwe.

Lan iki paukumané, yèn pepadhang wis rawuh ing jagad, nanging manungsa luwih tresna marang pepeteng tinimbang marang pepadhang, amarga panggawéné ala. Awit saben wong kang nglakoni piala sengit marang pepadhang, lan uga ora marani pepadhang, supaya panggawéné aja kababar kaluputané. Yokanan 3:19, 20.

Sajarah murtad-murtade Adventisme wis katelusur ana ing Sabda nubuatipun Allah. Punika kasunyatan ingkang sipatipun profetik. Bukti kapisan tumrap prakara punika yaiku Israel kuna. Israel kuna punika satunggaling sajarah murtad ingkang terus lumampah lan saya ngrembaka, ananging Kitab Suci lan Roh Nubuat mulang bilih Israel kuna punika dados pralambang Israel modern. Senadyan prakara punika ngenesaken, durung nate dados langkung wigatos tinimbang ing wekdal sapunika punika kangge mangertos kayekten punika. Ingkang sami dipun-bikak segelé kanthi Wahyu Yesus Kristus punika yaiku kasunyatan bilih sajarah Adventisme minangka sungu Protestan lumampah sajarah kaliyan sajarah sungu Republik. Kalih sungu punika sami nyawisaken seksi kaping kalih tumrap satunggal lan satunggalipun, lan nolak ningali kanthi leres salah satunggaling seksi punika, ing wekdal ingkang sami, ngalangi supados seksi sanesipun boten saged dipunmangertosi.

Garis-garis Harun, Yerobeam, lan 1863 ngenali wiwitané Israel rohani modhèren, lan kanthi mangkono uga ngenali wiwitané sungu Republik. Piwulang malaékat katelu iku sawijining pepeling marang panampané tandha kéwan mau. Amerika Serikat iku bangsa sing luwih dhisik netepaké angger-angger dina Minggu lan sabanjuré meksa sakabehing jagad supaya nindakaké perkara sing padha.

“Bangsa-bangsa manca bakal ngetutaké tuladha Amerika Serikat. Sanadyan dhèwèké mimpin luwih dhisik, nanging krisis sing padha bakal nekani umat kita ing kabèh péranganing donya.” Testimonies, jilid 6, 395.

Kasunyatan-kasunyatan nabi sing magepokan karo krisis ukum Minggu ora bisa dipisahake saka pakaryané Amerika Serikat. Kéwan bumi ing Wahyu telulas iku karajan kaping nem ing pitedah Kitab Suci, kang mrentah sajrone pitung puluh taun nabi miturut Yesaya rong puluh telu. Kéwan bumi iku kang nduwèni sungu loro. Kasunyatan-kasunyatan sing magepokan karo sesambungan antarane sungu loro mau saiki lagi dibukak segelé, nanging mung marang wong-wong sing milih mangertèni yèn Gusti Yesus ngrampungaké pambukakan segel Wahyu Gusti Yesus Kristus kanthi migunakaké wiwitaning sawijining prakara kanggo nggambaraké pungkasane sawijining prakara.

Amerika Serikat wiwit minangka karajan kaping enem ing ramalan Kitab Suci ing taun 1798, lan sajrone nem puluh lima taun sabanjuré, loro sungu sing bakal lumaku bebarengan sajroning sajarah dipapanaké ing sawijining kahanan sing bisa dimangertèni, nanging mung déning wong-wong sing gelem ndeleng. Nem puluh lima taun sing kaandharaké ing Yesaya pasal pitu diwiwiti ing 742 SM lan dipungkasi ing 677 SM. Wiwit 1798 nganti 1863 taun-taun mau kaulang manèh. Nem puluh lima taun mau nandhakaké sawijining proses krisis ing kaloro sungu.

Ing taun 1863, mangsa wiwitan saka “dina-dina sawijining ratu” sing sipaté nabi ing Yesaya rong puluh telu wis rampung, lan kanthi mangkono netepaké tenger-tenger dalan kenabian kanggo mangsa pungkasan saka “dina-dina sawijining ratu.” Pungkasan saka pitung puluh simbolis ing Yesaya rong puluh telu kagambarake déning sewidak lima taun sing kapisan. Wiwit 1863 nganti tumeka marang wektu wekasan ing taun 1989, iku minangka mangsa pasamuwan Adventis Laodikia, kang diwiwiti saka gerakan Millerit lan dipungkasi ing gerakan wong satus patang puluh papat èwu. Supaya mangertèni mangsa ing pungkasan, kita kudu mangertèni mangsa ing wiwitan. Adventisme ora bisa nindakaké iki, amarga wiwitané ditandhani déning panolakané marang sumpah Musa, kang ngenali sewidak lima taun mau, sing makili wiwitan lan pungkasané Adventisme lan Amérika Sarékat.

Mulané, lan iki minangka alesan kang gedhé wigatiné, artikel iki wus ngupaya netepaké satunggaling kasunyatan kenabian kang saiki lagi kabikak meterainé déning Singa saka taler Yehuda. Kasunyatan iku yaiku manawa manawa kowé ora gelem ngakoni yèn greja Seventh-day Adventist wiwit biyèn tansah ana ing kaanan Laodikia, mula miturut logika kowé ora bisa mbédakaké kanthi bener sajarah Adventisme, lan tanpa mbédakaké kanthi bener sajarah Adventisme, kowé ora saged ngenali kanthi bener sungu Republikanisme.

Sebab manawa sawisé padha uwal saka reregeding donya lumantar kawruh bab Gusti lan Juruwilujeng Yesus Kristus, banjur padha kejiret manèh ana ing kono lan kasoran, pungkasané dadi luwih ala tumrap wong-wong mau tinimbang wiwitané. Awit luwih becik tumrap wong-wong mau manawa padha ora tau wanuh marang dalaning kabeneran, katimbang, sawisé padha wanuh marang iku, banjur murtad saka dhawuh suci kang wus diparingaké marang wong-wong mau. Nanging tumrap wong-wong mau kelakon miturut paribasan kang temen iki: Asu mbalèni manèh marang mutahé dhéwé; lan babi wadon kang wus dimandèkaké, bali manèh ngglundhung ing lumpur. 2 Petrus 2:20–22.